

Politický analytik Chmelár: Ak chce Heger „vedúcu úlohu USA“, nehovorí ani v mene Slovenska, ani v mene Európy

- CZ24 News | 25. dubna 2023

SLOVENSKO: Ak vás bude niekto zasa strašiť, že po nástupe opozície k moci hrozí zmena zahraničnopolitickej orientácie Slovenska (čo nemá oporu v realite), tak mu pokojne odpovedzte, že súčasná garnitúra ju už zmenila: z proeurópskej na proamerickú. Dnes vyšiel v prestížnom americkom zahraničnopolitickom časopise Foreign Affairs článok troch stredoeurópskych premiérov Eduarda Hegera, Petra Fialu a Mateusza Morawieckiego, v ktorom vyzvali „slobodný svet“, aby podporoval pokračovanie vojny a akceptoval mier len za podmienok, ktoré si určí Ukrajina. Zároveň vyjadrili nadšenie z toho, že vojna vniesla „novú energiu do transatlantickej aliancie“ a že sa zbrojí viac ako kedykoľvek predtým v histórii aliancie. To však podľa nich nestačí, treba zbrojiť ešte viac, aby si Západ udržal svoj „vojenský a technologický náskok“. Tvrdia, že vojenská pomoc Ukrajine nenaruša vlastné obranné kapacity, ale posilňuje transatlantickú alianciu. Zároveň avizovali, že na nadchádzajúcom summite NATO vo Vilniuse budú žiadať, „aby aliancia vytýčila jasnú a dôveryhodnú cestu pre členstvo Ukrajiny, ak a kedy si to bude Kyjev želať“. Napokon vyzvali na prehodnotenie prístupu k Moskve, ktorý si vraj bude vyžadovať vojenskú silu, tvrdé sankcie, izoláciu Ruska a transatlantickú jednotu. Na záver vyjadrili presvedčenie, že to, aby Európa zostala celistvá a slobodná, si bude aj naďalej vyžadovať „vedúcu úlohu USA“...

V tomto liste sa vyskytuje hneď niekoľko klamstiev. Premiéri Poľska, Česka a Slovenska tvrdia, že Západ bude akceptovať iba taký mier, ktorého podmienky určí Kyjev. To však nie je pravda, lebo už pred rokom bola na spadnutie mierová dohoda, ktorá vychádzala z návrhu ukrajinskej vlády, no ktorú Británia a Spojené štáty odmietli. Obzvlášť nechutné je odvolávanie sa pri zmene prístupu k Rusku na architekta politiky zadržiavania Sovietskeho zväzu, ktorú formuloval práve na stránkach tohto časopisu pred 76 rokmi George Kennan. Nechutné je to preto, lebo to bol práve Kennan, ktorý v deväťdesiatych rokoch dôrazne varoval pred rozširovaním NATO a označil to za najväčšiu geopolitickú chybu Spojených štátov. Traja stredoeurópski lídri opäť idú nad rámec oficiálnych zámerov USA alebo len poslúžili ako užitoční idioti skrytému zámeru: podobne ako to bolo pred dvadsiatimi rokmi, keď list ôsmich európskych štátnikov poslúžil Georgovi Bushovi ako alibi na inváziu do Iraku. Podmienky, ktoré vytýčili stredoeurópski premiéri vrátane plánu na čo najrýchlejšie členstvo Ukrajiny v NATO, neznamenaajú nič iné ako predlžovanie vojny na dlhotrvajúci devastačný konflikt, ktorý oslabí Európu a Ukrajinu úplne zničí. Je totiž nad slnko jasnejšie, že Rusi sa s ukrajinským členstvom v NATO nikdy nezmieria tak ako sa Američania nezmierili so sovietskymi raketami na Kube.

Vyjadrovanie radosti a povzbudenie nad tým, ako vojna posilňuje NATO a zbrojenie, je až perverzné a je to popretie všetkých humanistických snáh a tradícií ľudstva, ktoré vždy zdôrazňovali potrebu posilňovania dôvery a priateľstva medzi národmi, mier a odzbrojenie. Všimnime si však aj záver tohto listu, v ktorom traja vazali vyzývajú dominantné postavenie svojho pána. Mali sme tu kedysi „vedúcu úlohu KSČ“ a myslím si, že takejto sluhovskej mentalite už naozaj stačilo. Nie je to po prvý raz, čo stredoeurópski lídri zrádzajú európske jadro, zrádzajú záujmy Európy a hlásia sa k vazalskému postaveniu voči USA. Odporujú tak kľúčovým výzvam, ktoré naposledy sformuloval francúzsky prezident Macron, ktorý žiadal autonómnejšie postavenie EÚ a väčšiu nezávislosť od Spojených

štátov. Toto nie sú drobné názorové rozdiely. Je to zásadný geopolitický konflikt, takže stanovisko Eduarda Hegera, ale aj jeho ministrov (spomeňme si na zmenené priority novej Bezpečnostnej stratégie SR) neznamena nič iné ako výraznú zmenu zahraničnopolitickej orientácie Slovenska, ktorá nekladie dôraz na Paríž, Berlín či Brusel, ale Washington. Ak budete hľadať vinníka, kto sa odkláňa od Európy, hľadajte ho práve tu. Takto sa Európa nikdy nezjednotí a v Spojených štátoch veľmi dobre vedia, čo robia. Napokon, ako kedysi povedal Henry Kissinger: zjednotená Európa je zhutneným vyjadrením ohrozenia záujmov Spojených štátov.

Práve túto sobotu som v Zuberici pred takmer 200-členným publikom prednášal o dôležitosti prehlbovania stredoeurópskej spolupráce na báze krajín bývalej habsburskej monarchie (Slovensko, Česko, Maďarsko, Rakúsko, Slovinsko, Chorvátsko, Rumunsko, perspektívne aj Srbsko a Čierna Hora). Varoval som pritom pred Poľskom, ktoré sa Visegrádska štvorka usilovala udržať v strednej Európe, no jeho geopolitický vektor bol historicky vždy zameraný skôr na Pobaltie a jeho pôsobenie stredoeurópsku spoluprácu skôr deštruovalo. Poľsko je svojimi zámermi a aspiráciami trójskym koňom USA, ktorý ničí možnosť európskej jednoty. Navyše (a to som zdôraznil osobitne) – za najväčšiu bezpečnostnú hrozbu súčasnosti pre Slovensko nepovažujem ruského strašiaka, ale možnosť zjednotenia Poľska a Ukrajiny, o ktorom sa nevedú už iba intelektuálne debaty, ale diskutuje sa o ňom v najvyšších politických kruhoch. Vznik takéhoto štátu, ktorý by bol nacionalistický, agresívny, zmilitarizovaný a autoritársky a ktorý by ašpiroval na postavenie hegemonu v tejto časti Európy (počtom obyvateľov by sa vyrovnal Nemecku a rozlohou územia by prevýšil všetkých) by znamenal priame ohrozenie, nielen záujmov, ale aj existencie Slovenskej republiky.

Aj preto treba túto vládu vymeniť a zabrániť jej resuscitácii pod vedením Progresívneho Slovenska. Slovenská republika musí prispievať k mieru, stabilite a podporovať európsku spoluprácu, nie robiť špinavú robotu ako americký poskok a submisívne sa prispôsobovať najzvrátenejším plánom Washingtonu. Izolovať netreba Rusko, ale tých, ktorí po celom svete rozsievajú vojny, nenávisť a brzdia rozvoj šialeným zbrojením. Keď exminister školstva za SaS Branislav Gröhling označil svoju stranu za „antiruskú“, netreba si na tento naratív zvykať, ale jednoznačne ho odsúdiť ako šovinistický. Máte právo vyhraničiť sa voči ruskej agresii, voči americkému militarizmu, voči iránskej fundamentalizmu, ale nie voči národom, nie voči štátom, nie voči ľudu, s ktorým sme povinní hľadať spôsoby znižovania napätia, odstraňovania rozporov a keď na to bude vôľa, aj cesty k priateľstvu. Nedajme sa zlákať choromyselnou agresívnou rétorikou súčasnej mocenskej elity. Tým skôr, že takúto ohavnosť oslavujúcu vojnu a zbrojenie zverejnili práve v dnešný Medzinárodný deň diplomacie za mier.

ZDROJ: FB Eduard Chmelár